

[Undervisningsministeren.]

programmet. Det er jo foreslået i byggeprogrammet, at vi opfører elevkollegier i 1965-66, medens vi i 1966-67 opfører lærerkollegiet. Der er ikke noget i vejen for, at vi kan bytte om på de to punkter, og skulle det så vise sig i den mellemliggende tid, at der ikke er den interesse, som jeg og som udvalget, der arbejder med sagerne, mener der er for at få denne mulighed udnyttet fra provinsens side, så kan den plan gå ud, uden at det har, synes jeg, nogen som helst virkning med hensyn til det lovgivningsmæssige. Det er noget, der simpelt hen kan ske, uden at man af den grund må gå til folketinget igen.

Jeg vil dog gerne slutte med at udtrykke håbet om, at det må lykkes at nå frem til bred enighed om at stemme for lovforslaget. Det er et godt lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om en kornordning for høståret 1964-65.

(Lovforslaget (nr. 143) findes i tillæg A. sp. 1989, fremsættelsen i tidenden sp. 3893).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Der er ført en livlig diskussion på organisationernes delegeretmøder nu i tiden omkring dette lovforslags fremsættelse om, hvorvidt en kornlov i det hele taget bør gennemføres, og, hvis den skal gennemføres, hvorledes indholdet da bør være.

Jeg vil ikke påstå, at jeg ved at høre på disse diskussioner er blevet overbevist om lovens nytte i fremtiden. Jeg er derimod blevet overbevist om, at den koster det øvrige samfund ikke så ganske få penge dels i form af de direkte tilskud til korn-

fonden, dels i form af, hvad det koster at realisere de partier af brødkorn, som ikke kan anvendes til brødfremstilling. Disse beløbs størrelse er selvfølgelig dels bestemt af, hvor store kvanta der skal realiseres, dels af, hvorledes prisrelationerne er på det tidspunkt, da der skal sælges. Dertil må nok føjes et par andre ubehageligheder, som loven medfører, bl. a. den forringelse af brødkvaliteten, som nu finder sted, uden at man derfor har nødig at betegne brødet som dårligt, og så de politiske vanskeligheder, som denne lovgivning i de senere år har medført — jeg minder det høje ting om, at i fjor måtte kornloven vedtages med regeringspartiernes stemmer alene. Og selv om de konservative i år har vist megen interesse for en kornlov — sådan har jeg i hvert fald forstået det — ændrer det jo ikke noget ved den kendsgerning, at hvis regeringspartierne ikke havde gennemført loven i fjor, havde vi ingen kornlov haft for høståret 1963. Alle vil nok kunne forstå, at når de partier, der politisk repræsenterer de befolkningsgrupper, der har økonomisk udbytte af loven, ikke vil stemme for den, så vil de andre partier have let ved at undlade at gennemføre en sådan lov.

Mit parti er imidlertid af den opfattelse, at kornloven for 1963 var et led i helhedsløsningen, og at loven derfor trods alt det andet bør gælde også for høståret 1964 og dermed perioden ud.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger om lovforslagets indhold, da det går ud på fortlængelse af den nugældende lov i uændret skikkelse, og heller ikke om, hvordan loven har virket, eller hvad den har kostet, for det vil kun blive en gentagelse af de ting, der er anført i lovforslagets bemærkninger og i ministerens fremsættelsestale.

Jeg vil derimod gerne fremsætte nogle principielle betragtninger om et forhold inden for landbruget, som har en nøje forbindelse med kornprisen. Medlemmerne af det høje ting vil erindre, at jeg ved kornlovsforslagets anden behandling i fjor fremkom med nogle statistiske oplysninger, herunder også en omtale af henvendelser, vi havde modtaget fra deputationer fra landbrugets organisationer i det udvalg, der behandlede lovforslaget.

Imellem disse henvendelser var også denne, at det var nødvendigt at forhøje